

[Boligministeren.]

som pensionistboliger, dog på betingelse af at kommunens plejetilsyn deltager i anvisningen af boligerne.

Jeg må dog fremhæve, at bygherren i denne sag var Københavns kommune, og at selve begrebet kommunal pensionistbolig har til forudsætning, at der er tale om enten kommunale ejendomme eller ejendomme, der tilhører de almennyttige boligselskaber, og som udlejes til en kommune. Byggerier, der opføres af selvejende almennyttige institutioner, har samme adgang til at opnå statsgaranti og rentesikring som boligselskaberne, men der er ikke hjemmel til at ligestille disse byggerier med kommunale pensionistboliger eller boliger, der bliver udlejet til kommunen, og dermed åbne adgang til den særlig gunstige boligsikring i henhold til lovens § 16. Pensionister, der bor i andre boliger end de kommunale pensionistboliger, kan få boligsikring efter reglerne i lovens § 3. Disse regler er mindre gunstige end reglerne i § 16, men kommunerne har adgang til at supplere boligsikringsbeløbet af det særlige kommunale rådighedsbeløb.

Tilbage bliver imidlertid den kendsgerning, at der generelt gælder forskellige boligsikringsregler for pensionister, bestemt efter, om de bor i kommunale pensionistboliger eller i andre boliger. Jeg har tidligere givet udtryk for, at en sådan forskelsbehandling i det lange løb synes uhensigtsmæssig, og at der måske burde søges gennemført en ændret ordning, hvorefter det samlede udgiftsbeløb fordeles efter regler, der er fælles for samtlige pensionister. Jeg kan oplyse, at dette spørgsmål nu er rejst i et udvalg nedsat af socialministeriet, som har til opgave at undersøge mulighederne for at forbedre og lette overgangen til pensionistalderen samt problemerne i forbindelse med invaliders og ældres tilværelse.

Endelig kan jeg nævne, at der i boligbyggeriloven er hjemmel til at yde beboerne i almennyttigt byggeri lån til betaling af beboerindskud. Bestemmelsen har hidtil været anvendt alene på beboerne i almennyttige boligselskaber, men boligministeriet er for tiden ved at undersøge, om bestemmelsen ikke også kan finde anvendelse på beboere i lejligheder, som opføres med støtte af de almennyttige institutioner.

Gudrun Jensen: Jeg vil gerne takke boligministeren for hans interesse for og forståelse af dette spørgsmål. Det er jo sådan, at mere end 30 pct. af vore ældre er placeret på plejehjem, hvor de egentlig ikke hører til, idet de kunne klare sig i egen bolig. Vi ville samtidig imødekomme samfundsøkonomiske hensyn og imødekomme de ældres ønske om at forblive i eget hjem ved at lette dem adgangen til de beskyttede boliger. Det er jo lykken for os alle sammen længst muligt at blive i eget hjem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Juul-Madsen* til landbrugsministeren:

„Har ministeren mulighed for at fremskynde praktiseringen af vandløbslovens bestemmelser for at hindre forurening af vandløb og søer, og kan det oplyses, i hvilket omfang amter og kommuner har efterlevet lovens bestemmelser om tilsyn og kontrol?“

Skriftlig begrundelse.

Vandløbsloven, der blev vedtaget i 1969, rummer detaljerede bestemmelser med det formål at nedbringe eksisterende forureninger af vandløb og søer og hindre nye forureninger.

Jeg er naturligvis klar over, at vedtagelsen af en ny lov ikke straks kan medføre betydelige forbedringer på et område som dette, hvor mange års laden stå til skal indhentes, ligesom jeg er klar over, at intensivering af forureningsbekæmpelsen dels er et spørgsmål om store investeringer, dels et spørgsmål om uddannelse af det tilstrækkelige antal eksperter på området.

Imidlertid er der nu forløbet et par år, siden den nye lov blev vedtaget. Det må være af interesse for offentligheden at høre om de erfaringer, man hidtil har indhøstet, og om mulighederne for at fremskynde lovens praktisering, så forureningen af vandløb og søer efterhånden kan bringes til op-hør.

Juul-Madsen: I den standende diskussion om forureningen og bekæmpelsen af denne spørges der hele tiden efter nye initiativer. Under indenrigsministerens regie er der således nedsat forureningsråd og udvalg, hvor